

på at være folkepensionist og at være kontant-hjælpsmodtager.

Lad mig så slå fast, at jeg bestemt går ind for, at vi skal yde hjælp til vores svageste medborgere, men for at vi kan yde den hjælp, skal der altså være penge at give ud af, og det er jo mennesker ude på arbejdsmarkedet, der via deres arbejdsindsats er med til at sikre, at vi i Danmark kan opretholde et velfærdssamfund. Det er vækst og beskæftigelse, der gør, at vi kan opretholde, men også udbygge det velfærdssamfund, vi har.

Jeg går ind for, at vi til enhver tid skal sikre, at det kan betale sig at gå på arbejde, ellers har vi ganske enkelt ikke nogen midler at bruge på velfærd. Og det her beslutningsforslag vil – set gennem mine briller – være en bombe under vores velfærdssamfund. Jeg er helt indforstået med, at man laver et individuelt skøn, og jeg anerkender, at der er nogle mennesker, der i en periode kan sidde rigtig hårdt i det og have det svært, men det er altså et individuelt skøn, hvor man vurderer den enkelte families situation, som vores sociale ydelser skal bero på, og ikke på et rådighedsbeløb, som fastsættes ud fra en egentlig fattigdomsgrænse, og derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 18:30

Line Barfod (EL):

Nu forstår jeg ikke helt det her med, at maden skulle koste noget forskelligt, afhængigt af om den, der skal købe maden, er i en afklaret økonomisk situation eller ikke er i en afklaret økonomisk situation. Det må være nogle meget specielle butikker, som fru Vivi Kier køber ind i, der har differentierede madpriser, afhængigt af hvem der køber maden.

Noget andet er så, at det her rådighedsbeløb, som jeg har taget udgangspunkt i, jo ikke kun gælder ved gældssanering, det gælder også, når man skal foretage lønindeholdelse. Det kan være hos mennesker, der står midt i et totalt økonomisk kaos, men der har man fra SKAT's side valgt at sige – og det er et, næsten, enigt Folketing, der har besluttet det – at de grænser, der skal være gældende, er, at man skal have penge nok tilbage til at købe mad for.

Jeg skal bare høre, om fru Vivi Kier mener, at de grænser, som Folketinget har vedtaget, er sat alt for højt, og om fru Vivi Kier mener, at maden

i virkeligheden er meget billigere, og at man sagtens kan finde butikker, hvor man kan købe mad for 1.200 kr. om måneden.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:31

Vivi Kier (KF):

Nu skal jeg jo ikke kunne svare på, hvor fru Line Barfod handler – jeg handler i Netto, Fakta og Føtex; de ligger lige rundt om hjørnet der, hvor jeg bor, så der handler jeg – det siger jeg ikke noget om. Jeg prøver bare at skitsere, at man sidder og vurderer nogle ting for nogle mennesker, der f.eks. er inde i en gældssaneringsperiode, som kan tage over 5 år. For mennesker, der eksempelvis er på kontanthjælp, og som jeg erkender godt kan sidde økonomisk stramt i det, er det jo en midlertidig livssituation. Det er nogle mennesker, som skal videre, og som skal ud på arbejdsmarkedet. Jeg mener ikke, at rådighedsbeløbet er egnet.

Om øjeblik skal vi vurdere en anden model i et andet forslag, og jeg hæftede mig jo især ved, at selv Socialistisk Folkeparti ikke turde sige ja til den her model og nok mente, at den sprængte alle rammer og ville blive vældig, vældig dyr at gennemføre.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Line Barfod.

Kl. 18:32

Line Barfod (EL):

Nu har De Konservative jo lige været med til at lave en aftale om en rødvinssreform, der giver masser af penge til de rigeste i samfundet uden nogen som helst form for finansiering, så jeg forstår ikke helt, at man synes, at der ikke er råd til det her.

Det her forslag handler jo ikke kun om folk på kontanthjælp; det handler også om folk på førtidspension, folk på folkepension, folk i arbejde – alle de mennesker, der af en eller anden grund får brug for en enkeltydelse. Der er det jeg foreslår, at man skal bruge den samme grænse for, hvad mad koster, som man har vedtaget i forhold til inddrivelse af gæld, altså, at maden koster det samme, uanset hvilken situation man er i. Det er bare det, jeg siger.

Jeg ved godt, at man kan købe billig mad i Netto og Fakta osv. Det gør de her mennesker også. Det budget, der er fastlagt, og som er grundlaget for det her beløb, er lavet af forbrugermyndighederne ud fra, hvad det koster at